

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 6. rujna DVADESET I TREĆA KROZ GODINU <i>Zaharija prorok</i>	10.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Ratko Grbavac;
PONEDJELJAK, 7. rujna Sv. Marko Križevčanin, prezbiter i mučenik	18.30	† Vesna Filipović; † Dorotea, Antun i Dragutin Zrna;
UTORAK, 8. rujna ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE, MALA GOSPA	18.30	† Vida i Gojko Stojić; † Katarina Fumiš; † Slavko Mandarić; † Katica Labazan;
SRIJEDA, 9. rujna <i>Sv. Petar Claver, prezbiter, misionar</i>	18.30	† Ljudevit i Božena Ivetić; † Mijo Medven;
ČETVRTAK, 10. rujna <i>Nikola Tolentinski, Sebastijan</i>	18.30	† Drago Petrović; † Metodije Atanasov i † iz ob. Atanasov;
PETAK, 11. rujna <i>Adelfo, Bonaventura</i>	18.30	† Zdenka Fuček; † Slavica, Stanko, Vesna, Branko Severinac; † Mirko Gaćeša; Za duše u čistilištu;
SUBOTA, 12. rujna <i>Presveto ime Blažene Djevice Marije; Ime Marijino</i>	18.30	† Boris Kireta; Na nakanu;
NEDJELJA, 13. rujna DVADESET I ČETVRTA KROZ GODINU <i>Ivan, Zlatko</i>	10.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail:
zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: Od 24. lipnja do 15. rujna župni ured radi prema ljetnom rasporedu – od utorka do petka pola sata nakon večernje svete mise (od 19.00 do 19.30)

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
900. God XXII. 6. rujna 2020.

Smisao bratske opomene

Vrlo su osjetljive teme koje naš Gospodin Isus otvara u današnjem odlomku (Mt 18, 15-20) poučavajući svoje učenike bratskoj opomeni, opraštanju grijeha i združenoj molitvi. Središte svega je vlast koju im daje da poučavaju svoju braću, te da ih oslobađaju bremena grijeha i slabosti kojem su svi podložni. Njima je ostavio božansku ovlast da vezuju i drijеше, to jest da opraštaju ili ne opraštaju ljudima grijeha, ovisno kako se prema svojem duhovnom dobru oni sami postave. Zato im je rekao: Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.

Isus, međutim, nije učenicima dao vlast nad grijesima kao neograničenu nadmoć nad ljudima, već im je dao takvu moć u duhu služenja i popravljavanja vlastite braće. Jer uvijek postoji opasnost da kad ljudi vrše vlast nad ljudima, da prijeđu vlastite ovlasti ili da to čine s krivim ciljem ili pak na neprimjeren način. Zato Isus nije dao apostolima ovlasti kao oružje nadmoći, već kao oruđe služenja ljudima koje se temelji na iskrenoj odgovornosti koju trebaju imati za njihovo dobro i vječno spasenje. Tako vidimo da njihovoj ovlasti vezivanja i odrješivanja prethodi odgovornost poučavanja i ispravljanja pogrešaka koje čine ljudi u zajednici, zadaća koja se naziva bratskom opomenom. Nije im povjerio vlast samo da osude ili oslobode osude i krivnje, već im je dao zadaću da učine sve potrebno kako bi njihova braća došla do spoznanja vlastitoga grijeha i kako bi prihvatili lijek spasenja.

Stoga je vrlo uočljivo da očekuje od apostola da one koji grijеше drže svojom braćom u pravome smislu riječi, bez ikakvog osjećaja nadmoći nad njima. A braći koja korrigiraju brata ne bi smio biti cilj da druge prokažu kao grješnike, a sebe prikažu kao svece i pravednike, jer su i sami grješnici kojima je Bog oprostio, nego radije da iskreno služe spasenju onih koji su po vjeri postali njihova braća. Jedini pravi cilj je onaj doista duhovni, da se užive u odgovornost za spasenje svoje braće, te da djeluju u ime te odgovornosti i s ciljem da ih povedu pravim putem i privedu do vječnoga cilja. Jer ako bi sve činili, a ne bi skrbili iskreno o bratu svome, da povuku i najpreciznije poteze i donesu izvanjski gledano i najtočnije odluke, to ne bi bilo dostatno, niti bi im dalo za pravo da djeluju u Isusovo ime. Naime, Gospodin koji je bio bez grijeha nije ih poslao da proganjaju grješnike, već da ih popravljaju. U tom smislu njegove riječi sadrže vrlo jasne upute kojima upravlja apostole prema odgovornosti za spasenje drugih, pri čemu je opisan detaljan postupak pri izricanju opomene.

Prema Isusovoj pouci vidimo da je smisao bratske opomene da se njegovi učenici zauzmu oko onoga koga treba osloboditi od spona grijeha, a ne da od njega hladno dignu ruke obilježavajući ga kao grješnika. Isusovi učenici pozvani su učiniti sve što je u njihovoj moći da pomognu grješniku, ali isto tako da prema njemu budu odlučni u trenutku kad on ne prihvaća njihovu opomenu, pogotovo ako on svojim grijehom sputava i druge, uvlačeći ih u

mrežu zla kojoj je konačni rezultat propast. A učinili su sve što su mogli za grješnika onda kad su ga ljubili i kad su se potpuno predali za njega, kad su i svoj život podredili njegovu spasenju. Zato bratska opomena nije samo hladno utvrđivanje nečije grješnosti, već odgovoran postupak kojim se skrbi za duhovno dobro cijele zajednice, to jest kojim zajednica skrbi za duhovno dobro pojedinaca koji grijehom ranjavaju i sebe i druge oko sebe.

Nije zato slučajno da ove Isusove pouke završavaju poukom o molitvi, kao što nije slučajno da sveti Pavao svoje vjernike, u duhu Isusova nauka, poučava dužnosti ljubavi jednih prema drugima (Rim 13, 8-10). Ta ista obveza, jer molitva i ljubav su jedno, ostaje i nama vjernicima danas kao oruđe odgovornosti jednih za druge, a napose za grješnike, koje nikad ne smijemo ispuštati iz ruke. Bez obzira koliko tko imao poslanje i potrebu druge upozoravati na grijeh, nijedan član zajednice vjernika ne bi smio biti izuzet od molitve za obraćenje grješnika. Tako bismo uspjeli razumjeti one uzvišene nakane koje nam Isus ostavlja u odgovornosti jednih za druge. Jer Isusov učenik koji ljubi svoju braću, nikada ne diže ruke od njih prepuštajući ih osudi, već ih iskrenim predanjem i molitvom privodi k Ocu, pa i onda kada Crkva u pojedinim situacijama predviđa da se određene pojedince zbog nepokornosti udalji iz bratskoga zajedništva. Neka nas Isus osposobi za takvu bratsku opomenu koja proizlazi iz bratske ljubavi, te se oslanja na molitvu kao najsnažnije oruđe apostolskog djelovanja.

dr. sc. Ivan Bodrožić

Mala Gospa – Rođenje Blažene Djevice Marije

8. rujna Crkva slavi blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, Malu Gospu, koju je Bog odabrao od svih ljudi na zemlji i povjerio joj čast i zadaću rođenja samoga Boga. Začeta bez istočnoga grijeha, Marija je u potpunoj poniznosti vršila Božju volju, svjesna veličine dara kojim je obdarena, kao i odgovornosti koja joj je povjerena.

Rođendanska slavlja okupljaju ljude. Marijino rođenje okuplja Crkvu koja ga i liturgijski slavi, jer njeno rođenje najavljuje nešto još znatno veće – Isusovo rođenje na Božić.

Bulom Ineffabilis papa Pijo IX. definirao je godine 1854. dogmu Bezgrješnog začeća: „Izjavljujemo, objavljujemo i potvrđujemo da je nauk koji drži da je Blažena Djevica Marija u prvom času svoga začeća bila osobitom Božjom milošću i povlasticom, zbog predviđanja zasluga Krista Isusa Spasitelja ljudskog roda, od svake ljage istočnoga grijeha sačuvana netaknuta, od Boga objavljen i da ga stoga svi vjernici moraju čvrsto i trajno vjerovati“.

Predaja i prije konačne definicije dogme slavi onu u koju se Božja milost izlila u trenutku njezina začeća. Crkva slavi Marijin rođendan; rođenje one koju je obasjala Božja naklonost, izabравši je kao suradnicu i suokupiteljicu u povijesti spasenja. Njezin cjelokupni život, promatran od začeća pa do konca njezina života, usmjeren je prema ispunjenju jedne zadaće, da naime bude majkom Gospodinovom; jer se čitavim svojim bićem, svom svojom snagom i u svim prilikama svoga života posvetila tom određenju; radi toga je bila svagda i svuda djevica, uvijek i svuda radi svog božanskog bogomaterinstva. Ono je bilo posebna milost njezina života.

Značenje njenog pristanka, izrečenog DA u poslušnoj vjeri, daje joj prvenstvo i blaženstvo među ljudima. Marija je od Boga izabrana. Već u njezinom rodoslovlju vidi se navještaj pravog zvjezdanog sjaja. Ona je od kraljevskog roda, od sjemena Abrahamova i od slavnog roda Davidova. Marija je ona, jedna i jedina, koja dolazi od Božje strane obećana starozavjetnim ocima u više navrata, označena tajnovitim čudesima i pretkazana proročkim

iskazima. Marija je „žena jaka“ koju je tražio Salomon kad je govorio: Tko će naći ženu jaku? Ona je grm koji gori, a ne izgara; nova Eva; žena odjevena suncem.

O Mariji govore vjekovi, pišu sveci. Možda su najljepše riječi o Majci Božjoj izišle iz pera svetoga Bernarda iz Clairvaux-a. On na poseban način časti Mariju pišući o njoj, istovremeno smatrajući nedostojnima sve jezike – i ljudske i anđeoske – i njihove govore o njoj. Govoriti o neizrecivom otajstvu, čini se neprikladno – govori svetac, jer:

„Svi je časte, svi je slave, i kako treba primaju. Iako se trse o njoj govoriti, ipak, što god se uzmoglo reći o neizrecivom, manje je dopadno, manje se sviđa i manje je prihvatljivo. Kako ne bi bilo neprikladno – što god o neshvatljivoj slavi – ljudska pamet može shvatiti?“

Zlata Gilja, dipl. theol.

Ime Marijino

12. rujna Crkva slavi blagdan Imena Marijina, a kojim s jedne strane želi izraziti svetost i uzvišenost Bogorodice iznad svih ljudi, kao naše zagovornice i posrednice, a s druge strane prisjetiti se povijesnih okolnosti iz 17. st., kada je kršćanska vojska zavapila Djevici Mariji za pomoć u obrani od turskih navala koje su prijetile osvajanju Beča i padu Habsburške Monarhije. Prepoznajući posebnu ulogu Blažene Djevice Marije, Crkva je još odavno počela slaviti Marijino ime, odnosno častiti Djevicu Mariju kao onu koja je posebna od svih ljudi, kao onu koja je izuzeta od grijeha, koja je sav svoj život predala Bogu i čijoj poslušnosti i spremnosti možemo zahvaliti da je imala čast, ali i tešku zadaću biti Majka Spasiteljeva. Po toj svojoj spremnosti i poniznosti Marija je nagrađena nebeskom slavom i postala je Majka Crkve i naša Majka. To su samo neki od vidova koje želimo objediniti dok častimo ime Marijino, odnosno zazivajući njezino ime molimo je da nam bude trajna zagovornica i pomoćnica u svakodnevnom životu. Prema povijesnim svjedočanstvima, kao blagdan Ime Marijino se počelo najprije častiti u španjolskoj biskupiji Cuenca još 1513. god., kasnije je prošireno i u Napuljskom Kraljevstvu, a u cijelu ga je Crkvu uveo papa Inocent XI., i to kao zahvalu za izbornu pobjedu kršćanske vojske nad Turcima kod Beča.

mr. sc. Snježana Majdandžić-Gladić

Župni oglasi

1. Dana 12. i 13. rujna, organizira se 289. zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba Majci Božjoj Bistričkoj i Nadbiskupijsko hodočašće mladih zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bisticu. Svetu Misu predvodit će uzoriti kardinal Josip Bozanić. Ove godine zbog Covida19 neće biti organiziran prijevoz autobusom, već vas pozivamo da se uputite osobnim automobilima.
2. Prema Nadbiskupovoj odredbi, kod izlaza iz crkve postavljena je škrabica u koju možete staviti svoje priloge za ljude stradale u potresu u Zagrebu.
3. Molimo sve župljane da se pridržavaju mjera i uputa za vrijeme trajanja pandemije. Molimo vas da pazite na razmak. Označena su mjesta na kojima se može sjediti. Nije dopušteno premještati stolce. Hvala na razumjevanju.
4. Zahvaljujemo svima vama koji svojim priložima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.
5. U ponedjeljak 7. rujna je blagdan sv. Marka Križevčanina u susjednoj župi na Selskoj 91 je sv. Misa u 18.30 sati
6. Euharistijsko klanjanje umjesto 13. u mjesecu biti će u ponedjeljak 14. rujna;
7. Uzmite ponudeni tisak: GLAS KONCILA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST i naš župni listić „Trnjanska ruža“.